

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/220/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3825200208
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:3825200208.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členiek senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Miriam Štillovej, v právnej veci navrhovateľky: A. B., nar. XX.XX.XXXX, (ako maloletá zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, v priebehu konania nadobudla plnoletosť), trvale pobytom B. XXXX/X, C., zastúpená právnu zástupkyňou: Mgr. Katarína Šimánková, advokátka, so sídlom Jesenského 230/7, Partizánske, dieťa rodičov - matka: D. B., E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom B. XXXX/X, C., zastúpená právnu zástupkyňou: Mgr. Katarína Šimánková, advokátka, so sídlom Jesenského 230/7, Partizánske a otec: D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom G. H. X, zastúpený splnomocnenou zástupkyňou: I. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom K. XXXX/X, K., v konaní o návrhu matky o zvýšenie výživného, o protinávru otca na zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 15P/3/2025-176 zo dňa 21. júla 2025, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prievidza (ďalej aj „súd prvej inštancie“) vo výroku I. zvýšil vyživovaciu povinnosť otca D. B., nar. XX.XX.XXXX, na dcéru A. B., nar. XX.XX.XXXX, naposledy určenú rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 15P/14/2024-62 zo dňa 30.09.2024 zo sumy 130,- eur na sumu 250,- eur, a to počnúc dňom 01.01.2025, ktoré výživné je povinný platiť k rukám navrhovateľky A. B., nar. XX.XX.XXXX vždy vopred, najneskôr do posledného dňa predchádzajúceho mesiaca. Vo výroku II. zaviazal otca zaplatiť nedoplatok na výživnom v sume 840,- eur z titulu zvýšenia výživného k rukám A. B., nar. XX.XX.XXXX, v lehote troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku a vo výroku III. v prevyšujúcej časti návrh navrhovateľky - dieťaťa A. B. zamietol. Výrokom IV. zamietol návrh otca na zníženie výživného. Výrokom V. došlo k zmene rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 15P/14/2024-62 zo dňa 30.09.2024. Vo výroku VI. nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie poukázal na návrh matky v tom čase maloletého dieťaťa A., podaný 14.01.2025, na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca voči maloletej zo sumy 130,- eur na sumu 350,- eur mesačne, na jeho odôvodnenie, vyjadrenie otca k tomuto návrhu, Správu kolízneho opatrovníka zo dňa 14.02.2025, protinávrh otca na zníženie výživného, vyjadrenia rodičov, navrhovateľky na nariadenom pojednávaní, na rozsah vykonaného dokazovania a za aplikácie ust. § 78 ods. 1, 3, § 62 ods. 2, 4, 5 Zákona o rodine, ako aj § 52 CMP rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti svojho rozsudku.

3. Z výsledkov dokazovania mal za zistené, že naposledy o výživnom na navrhovateľku bolo rozhodované rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 15P/14/2024-62 zo dňa 30.09.2024, kedy súd

schválil dohodu rodičov o znížení výživného na v tom čase maloletú A. počnúc dňom 14.02.2024 zo sumy 200,- eur na sumu 130,- eur. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30.09.2024. V tom čase otec dieťaťa mal zhoršený zdravotný stav, uvádzal, že nemá žiaden príjem, nebola mu priznaná podpora v nezamestnanosti na území SR, taktiež v ČR, mal požiadané o invalidný dôchodok, ktorý bol v tom období v štádiu šetrenia. V Taliansku otec bol 18 rokov, pričom tvrdil, že oficiálne pracoval asi 5 rokov, na sezónne práce. Otec sa liečil v ČR, kde chodil na ošetrenia, mal zvýšené dávky inzulínu. Matka v tom čase akceptovala situáciu na strane otca, ktorú si zavinil aj sám tým, že nezaplatil zdravotné poistenie na území SR. Už v tom čase boli posielané platby otca z jeho účtu na účet priateľky, napríklad len v júni 2024 sumy 250,- eur, 500,- eur, 200,- eur. Otec uvádzal dlhy voči Českej sociálnej poisťovni, výdavky na telefón, výdavky na stravu 300,- eur, inkaso 25,- eur elektrina, poistenie, mal zvýšené výdavky za ubytovanie v L., kde chodil na rôzne vyšetrenia, všetko hradil zo sumy 10.000,- eur z predaja auta. Matka žila s manželom, ktorý mal príjem 800,- eur, dcéra mala 17 rokov. Už v tom čase trpela alergiou na lepok a laktózu, mala značné stravovacie obmedzenia, bola študentkou SPŠ v D., bola ubytovaná na internáte. Matka uvádzala výdavky na maloletú do 500,- eur mesačne, výdavky na internát, stravovanie v škole a mimo školy, vodičský kurz, kúpa počítača, vreckové a podobne. Matka bola zamestnaná s príjmom približne do 1000,- eur, poberala rodinný prídavok, uhrádzala hypotéku 289,- eur, výdavky za plyn, elektrickú energiu, telefón, dopravu, poistenie a podobne.

Súd prvej inštancie teda posúdil pomery na strane oboch rodičov a dieťaťa v čase posledného rozhodovania dňa 30.09.2024, kedy bolo schválená dohoda rodičov o znížení výživného s tým, že matka podala návrh o necelých 5 mesiacov s tvrdením, že pomery u otca sa zmenili a dovoľujú zvýšiť výživné. V tomto konaní mal preukázané, že už dňa 17.09.2024 prišla na účet, ktorý otec nahlásil, a to na účet jeho staršej dcéry D. záloha 1000,- eur z titulu výkonu jeho práce pre spoločnosť Truck SK s.r.o., taktiež už dňa 27.09.2024 bola otcovi vyplatená suma 12.000,- eur od poisťovne Metlife, na účet jeho sestry, pričom otec v konaní tvrdil, že nemal vedomosť o týchto platbách. Svoj účet mal zablokovaný v dôsledku začatej exekúcie na výživné, preto si dával posilať tieto platby na účet sestry, resp. staršej dcéry.

Súd prvej inštancie skonštatoval, že už v čase znižovania výživného otec disponoval týmito sumami a následne mu bol od 22.08.2024 vyplatený invalidný dôchodok, ktorý od 01.01.2025 poberá v sume 374,60 eur. Uvedené považoval za zmenu pomerov na strane otca ako osoby k výžive povinnej, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného, nakoľko v čase znižovania výživného otec deklaroval, že žiaden príjem nemal. Dňa 04.12.2024 bola otcovi vyplatená suma 1648,- eur, dňa 20.01.2025 suma 1000,- eur a dňa 07.02.2025 v sume 450,- eur od spoločnosti Truck SK s.r.o, pričom túto prácu otec musel zo zdravotných dôvodov ukončiť, čo súd akceptoval. Peniaze boli vyplatené na účet jeho dcéry, čo viedlo súd k záveru, že otec svoj príjem zahmlieval, čím sa stali jeho pomery ťažko preskúmateľné. Dňa 08.04.2025 bola otcovi doplatená suma dôchodku 3.212,01 eur a v mesiaci jún 2025 bolo poisťovňou otcovi vyplatených ďalších 18.000,- eur za priznanie invalidity. V mesiaci jún prišla platba od zdravotnej poisťovne 777,63 eur a prevod zostatku poistenia 771,76 eur. Od mesiaca jún 2025 sa otec znovu zamestnal na čiastočný úväzok, pričom za 5 odpracovaných dní ako strážnik dosiahol príjem 282,98 eur, z čoho sa dá predpokladať príjem priemerne mesačne aspoň 800,- eur. Pomery otca sa zlepšili aj v tom, že aktuálne už presunul celú zdravotnú starostlivosť na Slovensko, kde mu odbudnú výdavky na dopravu do ČR, na ubytovanie a platenie zdravotnej starostlivosti, ktoré výdavky súd v predchádzajúcom konaní plne akceptoval. Aktuálne sa otec lieči už len na Slovensku. Taktiež mu reálne zanikla povinnosť platiť úver vo výške 350,- eur, ktorý platil od januára tohto roku, avšak poisťovňa mu z titulu poistenia tento úver celý vyplatila a otcovi boli poisťovňou ešte vrátené plnenia. Za tejto situácie preto súd prvej inštancie dospel k záveru, že zvýšenie výživného z jeho strany na plnoletú dcéru A. je čiastočne dôvodné. Ak otec len za obdobie od začatia konania mal príjem viac ako 21.000,- eur z titulu poistného plnenia 18.000,- eur, z titulu doplatku dôchodku vo výške 3.223,11 eur, poberá invalidný dôchodok 374,60 eur a aktuálne aj príjem zo zamestnania cca 800,- eur, je dôvod na zvýšenie výživného na sumu 250,- eur mesačne, a to aj pri zohľadnení jeho výdavkoch na bývanie, elektriku, vodu, náklady na stravu, hygienu a zdravotnú starostlivosť. Argument otca, že suma poistného 18.000,- eur vyplatená za invaliditu nemôže byť použitá na výživné, považoval súd prvej inštancie za nesprávny, nakoľko uvedenou sumou si otec kompenzoval práve stratu príjmu, z ktorého by bol povinný platiť riadne výživné. Vynaložiť celú sumu na prestavbu jeho rodinného domu nebolo možné akceptovať, nakoľko výživné má prednosť pred ostatnými výdavkami otca. V ďalšom súd poukázal aj na správu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Zvolene, z ktorej vyplývalo, že otec býva v starom jednoizbovom rodinnom dome, domácnosť je zariadená potrebným nábytkom, spotrebičmi a i keď ide o skromné bývanie, hygiena je na veľmi dobrej úrovni a prostredie je vhodné aj pre pobyt dieťaťa.

4. V odôvodnení súd prvej inštancie ďalej uviedol, že za nedôvodné považuje aj to, že otec má v ČR dva účty, na ktoré si preukázateľne vykonáva prevody zo svojho účtu, pričom vierohodne nevysvetlil potrebu vedenia účtov v ČR, čo ale nepochybne len zvyšuje jeho výdavky a jeho celkové pomery zahmlieva a zneprehľadňuje. Čo sa týka spotreby sumy 12.000,- eur na vyplatenie dlhov sestre, nákladov na zdravotnú starostlivosť z minulého obdobia, doplatenie výživného, súd prvej inštancie uvedené čiastočne akceptoval s prihliadnutím na to, že otec skutočne dlhý čas počas liečenia nemal žiaden príjem. Nedôvodný je argument otca, že dcéra si má privyrobiť brigádnicke. Od mesiaca apríl 2025 A. aj pracuje na výpomoc ako čašníčka, ide však o minimálny príjem, ktorý nemôže suplovať výživovacia povinnosť povinného rodiča, o to viac, že dcéra si hradí pohonné hmoty pri preprave z C. do M.. Otec sa s dcérou nestretáva, nad rámec výživného neprispieva a v minulosti neplatil ani dobrovoľne, preto matka bola nútená podať návrh na exekúciu, čo prinieslo otcovi ďalšie komplikácie a nepochybne aj zvýšené výdavky. Dôvody, pre ktoré sa otec s dcérou nestretáva, nie sú významné pre určenie výživného, aj keď ide o výživné na plnoleté dieťa. Vzťahy medzi dcérou a otcom sú narušené dlhodobo. Pokiaľ ide o invaliditu otca, ktorý má pokles schopnosti vykonávať prácu o 75 % ako vyplynulo z lekárskeho posudku, súd prvej inštancie konštatoval, že výška dôchodku je nízka a bola ovplyvnená práve tým, že otec nemal zamestnanie predovšetkým v Taliansku za celé obdobie legálne, sám uviedol, že robil aj na čierne, do sociálneho systému peniaze neodvádzal, čo sa nemohlo logicky preniesť ani do doby dôchodkového poistenia pre účely určenia invalidného dôchodku.

Matke poklesol príjem oproti predchádzajúcej úprave, kde deklarovala príjem cca 1.000,- eur, aktuálne je jej priemerný príjem 863,- eur, poberá rodinný prídavok 60,- eur a jej partner dosiahne zárobok do 700,- eur mesačne. Má výdavky za plyn a elektriku cca 143,- eur, spláca hypo úver 272,- eur, ročná poisťka za dom 76,29 eur, zaplatila dcére vodičský preukaz 800,- eur, hradí dcére telefón 44,- eur, platí internet doma 15,99 eur, mesačné vreckové vrátane zaplataenia drogérie, kozmetiky predstavuje podľa matky 150,- eur, hradí internát 41,- eur, stravu počas školy a stravu mimo školy si matka uplatnila v sume do 500,- eur vzhľadom na bezlaktózovú a bezlepkovú stravu. Ďalšie výdavky sú tvorené zubnými ošetreniami, platbou poistného 28,65 eur. Dcéra nastúpila do maturitného ročníka, kde výdavky na stužkovú odhadovala matka a dieťa na cca 350,- eur, to sú výdavky na šaty, topánky a podobne. Uvedené výdavky súd vyhodnotil ako dôvodné a primerané dieťaťu v jej veku, pričom na výdavky na stravu dieťaťa 500,- eur za celý mesiac súd nepovažoval za primerané a preukázané aj napriek tomu, že ide o diétne stravovanie. Za neopodstatnený výdavok považoval súd kúpu auta pre dcéru na splátky za 6.000,- eur, kde úverová splátka je 112,- eur, aj keď A. uviedla, že sa autom prepravuje len nevyhnutne, napríklad na brigádu do Bojníc.

Vzhľadom na uvedené zvýšil výživné zo sumy 130,- eur na sumu 250,- eur počnúc dňom 01.01.2025, i keď ide o veľmi krátky čas od doby poslednej úpravy výživného, avšak u otca došlo k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného od podania návrhu. Nedoplatok na výživnom za dobu od 01.01.2025 do 31.07.2025, t.j. za 7 mesiacov po 120,- eur, spolu 840,- eur súd prvej inštancie uložil otcovi zaplatiť do troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Súd prihliadol na výšku nedoplatku a taktiež na peňažné prostriedky, ktorými otec disponoval. V prevyšujúcej časti návrh navrhovateľky na zvýšenie výživného v sume 350,- eur zamietol ako nedôvodný, nevidel dôvody na zvýšenie výživného spätne k 01.10.2024. Aj keď otec následne po skoršom rozhodnutí súdu disponoval s peniazmi, súd konštatoval, že otec si dôvodne pokryl výdavky za minulé obdobie. Z týchto dôvodov súd zamietol návrh otca na zníženie výživného, ktorý považuje za absolútne neopodstatnený, vyjadril zmenu rozsudku od poslednej úpravy výživného tak, ako vyplynulo z výrokovkej časti rozsudku a o náhrade trov konania rozhodol podľa § 52 CMP.

5. Proti tomuto rozsudku do výrokov I., II., IV., V., VI. podal otec prostredníctvom splnomocneného zástupcu odvolanie, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (č.l. 177 súdneho spisu). V odôvodnení odvolania otec uviedol, že jeho príjem z aktuálneho zamestnania nikdy nepredstavoval a nikdy nebude predstavovať sumu 800,- eur. Na základe Pracovnej zmluvy zo dňa 17.06.2025 je zamestnaný v spoločnosti D.I.SEVEN, a.s. ako pracovník strážnej služby, ide len o skrátený úväzok so základným ustanoveným pracovným časom 92 hodín mesačne, čo predstavuje pracovný fond 8 dní. K uvedenému predložil výplatnú pásku za mesiac júl 2025, kedy dosiahol čistý príjem 414,67 eur. Zároveň uviedol, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že jeho príjem za jún 2025 bol vo výške 283,98 eur, avšak je zrejmé, že na účet mu bola reálne poukázaná len suma 256,25 eur, nakoľko zamestnávateľ vykonal zrážku za stravné lístky vo výške 26,73 eur. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal z nesprávne zisteného skutkového stavu

predstavujúceho jeho pravidelný mesačný príjem, čo do podstatnej miery ovplyvnilo výšku určeného výživného.

V ďalšom uviedol, že odo dňa, keď utrpel cievnu mozgovú príhodu, 09.12.2023, zostal bez akéhokoľvek príjmu, odkázaný na najbližšiu rodinu, ktorá mu pomáhala nielen po psychickej, ale aj po finančnej stránke. Toto obdobie trvalo takmer jeden a pol roka, za ktorý čas mu vzniklo veľké množstvo dlhov. Uviedol, že bol liečený v Českej republike, kde následne absolvoval viaceré kontroly, s čím boli spojené zvýšené výdavky na ubytovanie, dopravu, stravu, lieky a podobne. Veľkou oporou okrem rodiny mu bola v tomto ťažkom období života priateľka I. J., ktorá mu pomáhala aj finančne, absolvovala s ním aj kontroly u lekára, využívali na tento účel jej motorové vozidlo, kupovala diaľničné známky, zabezpečovala stravu, lieky a všetko. Z tohto dôvodu po vyplatení poistného plnenia jej vrátil sumu 1.600,- eur, ktorá predstavovala náklady na pohonné hmoty do Českej republiky, ubytovanie, stravu, lieky a ostatné potreby. Po prepustení z nemocnice z peňazí, ktoré mu boli vyplatené poisťovňou, platil výdavky na bývanie, stravu, pohonné hmoty, paušál na mobilný telefón, poisťky a podobne, čo predstavovalo okolo 4.800,- eur s tým, že všetky platby boli vykonávané práve z účtu jeho priateľky I. J. z dôvodu, že jeho účet bol zablokovaný v dôsledku exekúcie, ktorá bola vedená z dôvodu neplatenia výživného, ktoré ale reálne nebol schopný platiť. Z predložených účtov jasne vyplýva, že jeho priateľka sa počas pracovných dní stravuje v reštaurácii Centrum vo N., resp. si robí nákupy potravín vo N., kde pracuje, ktoré sumy však do jeho nákladov nezaráтали, bolo by nelogické, aby si robila ešte aj veľké nákupy potravín, pokiaľ žije sama. Priateľka si pravidelne dobíja kredit na autobusovú kartu, preto výdavky na kúpu pohonných hmôt taktiež nemôžu byť jej, ale otcove, pretože motorovým vozidlom chodí do práce on.

Z vyplateného poistného plnenia financie išli 231,37 eur na zameškané výživné, 1.170,- eur mesačné výživné na A., 877,- eur nedoplatok v Českej sociálnej poisťovni, 1.209,58 eur strešná krytina na rodinný dom, 2.150,- práce v súvislosti s výmenou strešnej krytiny, 250,- eur kúpa kosačiek na úpravu okolia rodinného domu. Zároveň musel zaplatiť aj Union zdravotnej poisťovni sumu 1.500,- eur z dôvodu, že po prerušení živnosti v Českej republike dňa 03.01.2024 na základe pokynu poisťovne platil zdravotné poistenie v Českej republike ako samoplatca. Dňa 02.04.2025 sa chcel z poisťovne odhlásiť, avšak pracovníčka na pobočke mu oznámila, že jeho poistenie zaniklo ku dňu prerušenia živnosti, nevedela uviesť, z akého dôvodu bol odkázaný na platenie poistenia v postavení samoplatcu. Poradila mu, aby sa do zdravotnej poisťovne prihlásil na území Slovenskej republiky, a to spätne od 01.01.2024. V poisťovni Union mu oznámili, že je síce možné sa prihlásiť aj so spätným dátumom, avšak je potrebné za uvedené obdobie doplatiť poistné, čo predstavovalo sumu 1.500,- eur. Keďže nechcel navyšovať náklady na zdravotnú starostlivosť v Českej republike, túto sumu zaplatil. Od januára 2025 do júla 2025 bol povinný platiť splátku úveru vo výške 350,- eur, čo predstavuje sumu 2.450,- eur, čo taktiež platil z vyplateného poistného plnenia. Predmetný úver bol poistený, avšak poisťovňa za neho platila splátky úveru len jeden rok, následne musel úver opäť platiť on. Vzhľadom k tomu, že mu bol priznaný invalidný dôchodok, poisťovňa v júli 2025 tento úver v celosti vyplatila a tento výdavok už nemá. Z vyplateného poistného plnenia vo výške 12.000,- eur a 18.000,- eur sa už väčšia časť minula, pričom zo zvyšnej časti, ktorá predstavuje 12.000,- eur, otec stále hradí nevyhnutné náklady, ktoré nie je možné pokryť z jeho mesačných príjmov, taktiež nepredvídateľné výdavky. Určitú časť tohto plnenia si ponecháva na údržbu a nutnú rekonštrukciu domu, ktorý je aktuálne v dezolátnom stave. Predmetný dom bol viac ako 7 – 8 mesiacov neobývaný, a preto, ak nedôjde k jeho rekonštrukcii, môže sa stať, že otec príde o strechu nad hlavou, čím by sa jeho situácia skomplikovala. Jeho pravidelný mesačný príjem zo zamestnania aktuálne predstavuje cca 414,- eur, poberá invalidný dôchodok vo výške 374,60 eur, čo spolu predstavuje sumu 788,60 eur. Hradí si náklady 68 eur poistenie Metlife, 20,- eur poistenie Uniq, 50,- eur doplnkové dôchodkové sporenie, 59,- eur inkaso, 10,- eur pevná linka, 40,- eur paušál, 350,- eur strava, 30,- eur lieky, 20,- eur drogeria, 30,- eur oblečenie, 80,- eur tankovanie, využíva motorové vozidlo priateľky. Okrem toho má aj ročné náklady na pelety, ktorými sa v zime vykuruje rodinný dom a tieto predstavujú sumu 1.500,- eur, daň za nehnuteľnosť vo výške 73,- eur a poplatok za komunálny odpad vo výške 38,- eur. V ďalšom namietol výdavky, ktoré si uplatnila dcéra A., teda navrhovateľka a mal za to, že tieto sa od poslednej úpravy výšky výživného, ku ktorému došlo v septembri 2024, nezmenili, to znamená, že nedošlo k takej výraznej zmene pomerov, ktorú možno chápať ako podstatnú oproti pôvodným okolnostiam. Aktuálne stále navštevuje Strednú priemyselnú školu D., odbor mechatronika, pokiaľ uvádzala výdavky na paušál vo výške 44,- eur, tieto otec namietol, považoval ich za neprimerane vysoké. Z webovej stránky mobilného operátora Telekom je zrejme, že ponúka študentské paušály vo výške maximálne 20,- eur, ktoré zahŕňajú neobmedzené volania, sms a k tomu aj 100 GB dát, čo je postačujúce, namieta výdavky na vreckové, drogeriu a kozmetiku vo výške 150,- eur mesačne, a to s poukazom na výpoveď navrhovateľky, ktorá sama uviedla, že matka jej dáva týždenné vreckové 10,- eur, z toho vyplýva, že na drogeriu a kozmetiku minie mesačne 190,- eur, čo je neadekvátne

suma. Rovnako nemožno považovať za primerané a preukázané náklady na stravu vo výške 500,- eur. Čo sa týka poklesu príjmu matky o takmer 140,- eur, súd prvej inštancie sa počas konania vôbec nezaoberal skutočnosťou, prečo k takémuto poklesu príjmu došlo. Ak súd zistí, že rodič zmenil doterajšie zamestnanie za menej výhodné, resp., že mu poklesol príjem z tohto zamestnania, musí skúmať, či sa tak stalo z dôležitého dôvodu, ak to tak nie je, mal by vychádzať z jeho príjmov pred zmenou zamestnania.

Poukázal na to, že za schopnosti každého rodiča treba považovať jeho reálny zárobok, ktorý dosahuje v čase vyhlásenia rozhodnutia, treba pri posudzovaní však ďalej ho modifikovať možnosťami rodiča, ktoré rozširujú reálne dosahovaný zárobok o možnosti podmienené subjektívnymi vlastnosťami, zdravotný stav, pracovné ponuky, fyzická zdatnosť a žiadal, aby Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, preskúmal vec a zmenil tak, že znižuje vyživovaciu povinnosť otca zo sumy 130,- eur na sumu 50,- eur, ktoré je výživné povinný platiť k rukám navrhovateľky vždy vopred, najneskôr do posledného dňa predchádzajúceho mesiaca. Návrh navrhovateľky na zvýšenie výživného sa zamietá, a tým dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 15P/14/2024-62 zo dňa 30.09.2024 s tým, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

6. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu v podaní doručenom súdu dňa 10.09.2025 (č.l. 194 súdneho spisu) uviedol, že zotrváva na svojich písomných a ústnych vyjadreniach v rámci konania. Zvýšenie vyživovacej povinnosti otca je v záujme navrhovateľky a z uvedeného dôvodu navrhujú rozsudok potvrdiť.

7. Do momentu konania a rozhodovania odvolacím súdom ďalšie podania nenasledovali.

8. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 3 ods. 5 písm. a) CMP), na základe odvolania podaného v zákonnej odvolacej lehote osobou oprávnenou, a to otcom maloletého dieťaťa, postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, posúdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za aplikácie ust. § 65, § 66, § 67 CMP a rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu bol potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

9. K procesnému postupu odvolacieho súdu, ktorý prejednal odvolanie podané otcom navrhovateľky bez nariadenia pojednávania, sa uvádza, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku odvolacím súdom.

10. Odvolací súd za aplikácie § 380 ods. 2 CSP v spojení s § 67 CMP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predložením súdneho spisu, odvolací súd v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP.

11. Po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutočný stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo účastníkov na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Súd prvej inštancie ich náležitým spôsobom posúdil súhrnne v celom rozsahu a ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky). Vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozsudku je súd prvej inštancie koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné, rozsudok súdu je presvedčivý, premisy zvolené v rozsudku, rovnako aj závery, ku ktorým dospel, sú racionálne a aj spravodlivé. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v § 220 ods. 2 CSP. Nezistil v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov

súdu prvej inštancie odvolacím súdom odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 CSP). Len na zdôraznenie vecnej správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd považuje za podstatné sa potom vyjadriť osobitne k odvolacím dôvodom otca, v ostatnom poukazuje na dostatočné odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie.

12. Pri rozhodovaní o zmene výživného (§ 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine) treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia. Zákon o rodine explicitne nevyžaduje na zmenu súdnych rozhodnutí podstatnú zmenu okolností, napriek tomu vzhľadom na konštrukciu tejto okolnosti ako výnimky zo zásady nezmeniteľnosti súdnych rozhodnutí, ktorá smeruje k právnej istote, sa vyžaduje, aby k vydaniu nového rozhodnutia došlo len vtedy, ak ide o zmenu závažného charakteru. Nie je žiadúce a prípustné reparovať právoplatné rozhodnutie pre nepodstatnú zmenu v pomeroch. V zmysle záveru aplikačnej praxe preto treba prihliadať na všetky okolnosti, ktoré by mohli byť podkladom pre zmenu výživného. Dôvodom na zmenu rozhodnutia však budú len prípady, ak sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov. Relevantnosť zmeny sa zisťuje porovnaním tvrdených a preukázaných nových pomerov s pôvodnými pomermi (významnými z hľadiska určovania vyživovacej povinnosti) tak, ako boli zistené v príslušnom súdnom spise vzťahujúcom sa k predchádzajúcemu súdnemu rozhodnutiu. Výrazná zmena okolností na strane oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom, môže spočívať buď v zmene subjektívnych, ale i objektívnych skutočností, ktoré súvisia so zmenou v oblasti príjmových pomerov, výdavkov, celkových majetkových pomerov, zmenou potreby dieťaťa z dôvodu začatia plnenia školskej dochádzky, prechodom medzi jednotlivými stupňami školského systému, zmenou zdravotných pomerov, stratou zamestnania, dlhodobou práceneschopnosťou, vznikom novej vyživovacej povinnosti a podobne.

13. V prejednávanej veci súd prvej inštancie teda postupoval vecne správne, keď zisťoval všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o návrhu navrhovateľky na zvýšenie výživného pre ňu ako plnoleté dieťa z hľadiska jej súčasných odôvodnených potrieb, ako aj z hľadiska možností a schopností rodičov, ktoré je na výživu rodičov doposiaľ plne odkázané a tie potom v záujme zistenia podstatnej zmeny pomerov (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine) porovnal so skutočnosťami rozhodnými pre určenie výživného v čase posledného rozhodnutia súdu o výživnom na základe schválenej dohody rodičov o znížení výživného na maloletú A. počnúc 14.02.2024 zo sumy 200,- eur na sumu 130,- eur rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 15P/14/2024-62 zo dňa 30.09.2024.

14. Po posúdení veci na základe odvolania otca, vo väzbe k odvolacím dôvodom krajský súd uvádza, že ani jeden z nich nebol relevantný.

15. Nebol naplnený odvolací dôvod, podľa ktorého súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie s ohľadom na hypotézu právnej normy § 26 Zákona o rodine, teda vo vzťahu k zisteniu skutočností potrebných na posúdenie otázky, či je dôvodné pristúpiť k zmene súdneho rozhodnutia o výške vyživovacej povinnosti v tom čase k maloletému dieťaťu, teraz plnoletému dieťaťu, teda či došlo alebo nie k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu výšky výživného. Bolo vykonané dostatočné dokazovanie aj s ohľadom na hypotézu právnych noriem stanovujúcich kritériá pre určenie konkrétnej výšky vyživovacej povinnosti (v predmetnom prípade najmä § 62 ods. 2 až 5 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine). Ohľadom pomerov účastníkov v čase posledného rozhodnutia súdu o výške výživného (zníženie výživného), súd prvej inštancie vychádzal z dôkazov obsiahnutých v pripojenom spise Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 15P/14/2024, ako aj z rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 15P/14/2024-62 zo dňa 30.09.2024. Aktuálne pomery účastníkov mal preukázané výsluchom účastníkov, navrhovateľky – teda plnoletého dieťaťa, matky, otca navrhovateľky, kolízneho opatrovníka na pojednávaní, ako aj listinnými dôkazmi, správou kolízneho opatrovníka zo šetrenia pomerov, lekáorskými správami, listinami preukazujúcimi príjmy, výdavky matky, otca navrhovateľky, listinami preukazujúcimi výdavky na potreby navrhovateľky, z ktorých okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil na jednej strane odôvodnené potreby navrhovateľky a na druhej strane príjmy a výdavky rodičov.

Otec namietol, že jeho príjem z aktuálneho zamestnania nikdy nepredstavoval a nikdy nebude predstavovať sumu 800,- eur a nie je mu zrejmé, akým spôsobom súd prvej inštancie dospel k uvedenej sume, pretože v odôvodnení rozhodnutia bolo len stroho konštatované, že za 5 odpracovaných dní dosiahol príjem vo výške 283,98 eur, čo vyplýva z výplatnej pásky za mesiac jún 2025, z čoho sa

dá predpokladať mesačný príjem otca minimálne vo výške 800,- eur, a preto súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal z nesprávne zisteného skutkového stavu predstavujúceho jeho pravidelný mesačný príjem, čo ovplyvnilo v podstatnej miere výšku určeného výživného. K uvedenému odvolací súd poukazuje na odseky 22., 23., 24. odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom súd prvej inštancie nevychádzal len z príjmu otca z aktuálneho zamestnania, ale takisto správne vychádzal z príjmov, ktoré otec získal už v čase, keď nadobudol právoplatnosť pôvodný rozsudok upravujúci zníženie výživného, to znamená, že vychádzal zo všetkých príjmov, ako aj z majetkových pomerov otca. Súd prvej inštancie uviedol, že už 17.09.2024 prišla na účet otcovi čiastka 1.000,- eur z titulu výkonu jeho práce pre spoločnosť Truck SK s.r.o., zároveň z tejto spoločnosti dňa 04.12.2024 mu bola vyplatená suma 1.648,- eur, dňa 20.01.2025 suma 1.000,- eur, dňa 07.02.2025 suma 450,- eur, pričom išlo o uzavretie zmluvy o dielo, na základe ktorých vykonal pre túto spoločnosť prácu, to znamená, že išlo o jeho príjmy. Zároveň už dňa 27.09.2024 bola otcovi vyplatená suma 12.000,- eur z poisťovne Metlife, bol mu priznaný invalidný dôchodok od 22.08.2024 v sume 366,80 eur, od 01.01.2025 poberá invalidný dôchodok v sume 374,60 eur. Dňa 08.04.2025 bola otcovi doplatená suma dôchodku vo výške 3.212,01 eur a mesiaci jún 2025 bolo poisťovňou otcovi vyplatených ďalších 18.000,- eur za priznanie invalidity. Rovnako bolo preukázané, že pomery otca sa zlepšili aj v tom, že presunul celú zdravotnú spravodlivosť na Slovensko, odbudli mu výdavky na dopravu do Českej republiky a zanikla mu aj reálne povinnosť platiť úver vo výške 350,- eur. Uvedené posúdil súd prvej inštancie ako zmenu pomerov na strane otca spočívajúcu v podstatnom zvýšení príjmov, ktoré mali vplyv na celkovú finančnú situáciu otca ako povinného rodiča. V podrobnostiach odvolací súd na predmetné odseky odôvodnenia napadnutého rozsudku odkazuje a v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje. Už len v úhrne, keby odvolací súd spočítal príjmy otca, ktoré nadobudol už v septembri 2024, bol mu priznaný dôchodok od 22.08.2024 v sume 366,80 eur, od 01.01.2025 v sume 374,60 eur, berúc do úvahy aj vyplatenie poisťového plnenia 12.000,- eur a 18.000,- eur, odmeny za zmluvy o dielo spolu v sume 4098,-eur, jeho príjem za rozhodné obdobie predstavoval celkovo v súhrne 37.310,01 eur aj s prihliadnutím na argumenty otca, že dlhší čas počas doby liečenia nemal žiaden príjem, to znamená, že spotreboval sumu 12.000,- eur na vyplatenie dlhov sestre, nákladov na zdravotnú starostlivosť, doplatenie výživného, výdavky partnerke.

Námietky otca vyjadrené v odvolaní o vysokej sume výdavkov navrhovateľky na paušál vo výške 44,- eur, výdavkov na drogériu, vreckové a kozmetiku vo výške 150 eur mesačne odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné a poukazuje na odsek 25. odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom sa súd prvej inštancie vysporiadal s týmito námietkami, ktoré boli už vznesené aj v prvoinštančnom konaní, správne vyjadril, aké výdavky sa zvýšili zo strany už plnoletej navrhovateľky, ktoré z týchto výdavkov neuznal, ktoré považoval za odôvodnené a primerané dieťaťu vo veku navrhovateľky, s čím sa odvolací súd stotožňuje a odkazuje na predmetný odsek.

16. V súvislosti s odvolacou námietkou otca týkajúcou sa nesprávneho právneho posúdenia veci odvolací súd uvádza, že nesprávne právne posúdenie môže spočívať v takom postupe, pri ktorom súd pri rozhodnutí použije nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikuje správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretuje, alebo správnu právnu normu síce správne vyloží, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikuje, ktorá situácia v danej veci nenastala.

Súd prvej inštancie posúdil návrh navrhovateľky na zvýšenie vyživovacej povinnosti v súlade s rozhodnými ustanoveniami Zákona o rodine, najmä § 26 Zákona o rodine, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 a Čl. 5 Zákona o rodine, ale aj v súlade s § 121 CMP, ktoré na vec správne aplikoval. Vychádzajúc z uvedených právnych východísk, mal odvolací súd za to, že súd prvej inštancie na základe výsledkov dostatočne vykonaného dokazovania a správne zisteného skutočného stavu veci dospel k správne mu záveru, že od posledného rozhodnutia o výške vyživovacej povinnosti otca v tom čase voči maloletému dieťaťu došlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného zo strany otca. K podstatnej zmene pomerov došlo hlavne na strane otca ako výživou povinnej osoby, ale aj na strane už plnoletého dieťaťa – navrhovateľky.

17. Pokiaľ otec namietal výšku zvýšenej vyživovacej povinnosti, dokonca dal protinávrh a žiadal znížiť vyživovaciu povinnosť zo sumy 130,- eur na sumu 50,- eur, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie pri určení zvýšenej vyživovacej povinnosti vychádzal zo správnych právnych východísk a výživné určil posúdiac na jednej strane odôvodnené potreby plnoletého dieťaťa, ako aj možnosti, schopnosti a majetkové pomery otca ako výživou povinnej osoby (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine). S námietkami otca uvedenými v odvolaní, že výška vyživovacej povinnosti nezodpovedá jeho možnostiam, schopnostiam, majetkovým pomerom a spochybnil niektoré výdavky, ktoré súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia riadne posúdil, sa odvolací súd nestotožnil, nakoľko z preukázaného príjmu, majetkových

pomerov otca, pri zohľadnení všetkých otcom deklarovanych výdavkov, je v jeho možnostiach a schopnostiach plniť si vyživovaciú povinnosť voči už plnoletému dieťaťu v súdom stanovnej výške.

18. Pokiaľ súd prvej inštancie zvýšil vyživovaciú povinnosť otca od 01.01.2025, odvolací súd nemá výhrady k takémuto určeniu počiatku zvýšenia vyživovacej povinnosti, teda od prvého dňa mesiaca, v ktorom matka podala návrh na zvýšenie výživného, keďže nie je pochybnosť o tom, že k tomuto dňu už nastala zmena pomerov odôvodňujúca takéto zvýšenie.

19. Zameškané výživné súd prvej inštancie ustálil za správne obdobie a v správnej výške, pričom odvolací súd nemá námietky ani voči určeniu dlhšej než paričnej lehoty, a to tri mesiace od právoplatnosti rozsudku na zaplatenie nedoplatku na výživnom (§ 232 ods. 3 CSP), keďže to odôvodňujú finančné pomery výživou povinnej osoby.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody potom odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil ako vecne správny cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP.

21. O trovách konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP aplikujúc § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.